

El desgavell gris

Lluís Bonada

El quadern gris

JOSEP PLA

"Iabutxaca". Barcelona, 2007.
752 pàgines / 11,95 euros

Joan Ollé dirigeix i adapta, amb Carles Guillén, la versió teatral d'*El quadern gris* de Josep Pla, estrenada al darrer Grec, i que ara es pot veure al teatre Romea de Barcelona. Al dossier de premsa escriu que el llibre engega així: "Decideixo de començar aquest dietari. Hi escriuré –just per passar l'estona, a la bona de Déu– el que se m'anirà presentant." No és veritat. La primera frase és aquesta altra: "Com que hi ha tanta grip, han hagut de clausurar la Universitat." Així ho confirma la versió teatral, la seva versió teatral.

També hi diu que, seguint *El quadern gris*, l'escriptor se'n va a París, com a corresponsal de *La Publicidad*, el 17 de novembre del 1919, dos dies després de la darrera anotació del dietari. Però a la cronologia de la Fundació Josep Pla, recollida pel dossier, llegim que Pla no se n'hi va pas el novembre del

1918, sinó l'abril del 1920. Com és prou sabut, les datacions del dietari no són sempre autèntiques. Una cosa és *El quadern gris* enllestit i publicat el 1966 i una altra, els dietaris autèntics del 1918 i 1919, menys extensos que no el llibre, utilitzats per Pla com a esborranys, com a apunts. L'espectacle ho hauria d'haver esclarit, tot això.

El desgavell de Joan Ollé a l'hora de parlar d'*El quadern gris* és just el mateix de l'adaptació teatral, marcada, en primer lloc, per una selecció de textos gratuïta, sense criteri. I, en segon lloc, per la confusió que origina l'arriscat i desencertat joc establert entre un Pla jove, un Pla gran i un tercer Pla que és una senyora, Montserrat Carulla.

Josep Maria Flotats va posar en escena l'escriptor Josep Pla. Amb una coherent selecció de textos va demostrar que coneixia a fons la seva obra. Albert Boadella va convertir l'escriptor en personatge d'una comèdia original, i també se'n va sortir, amb nota alta. I ara Ollé ha pensat que n'hi havia prou amb la veu de Pla, sense necessitat d'elaborar una bona adaptació, per a seduir l'espectador.

EL TEMPS

Josep Pla

L'emperador xinès que vivia amb quatre dobles

L'acrobàcia aèria de Confuci

DAI SIJIE

Traducció d'Anna Casassas Figueras.
Edicions 62. Barcelona, 2010.
238 pàgines / 17,90 euros

Conegut per la seva obsessiva por de la mort, l'emperador xinès Cinquè Sobirà apareixia sempre, en públic o en privat, acompanyat de quatre dobles que no sols se li assemblaven com gotes d'aigua, sinó que també havien assolit tanta perfecció en l'art de sincronitzar els seus moviments, les seves paraules, que ningú no podia dir quin era el veritable: ni la mare, ni l'emperadriu, ni les concubines, i encara menys els seus ministres.

Testimonis del pas de la frontera, el 1939

Allez! Allez!

MARIA CAMPILLO (ED.)
L'Avenç. Barcelona, 2010.
326 pàgines / 21 euros

L'exili republicà del 1939 va quedar registrat en diferents formes de la literatura memorialística, autobiogràfica i ficcional, i el fet de *passar la ratlla* constitueix sempre un motiu d'interès. Aquest llibre aplega un ventall representatiu de relats que reflecteixen aquesta experiència, escrits per 41 autors de diversa condició, des dels textos més coneguts als d'aparició més recent, menys difosos o desconeguts fins ara.

La potencialitat dels hedonismes socialistes

L'eudemonisme social

MICHEL ONFRAY

Traducció d'Anna-Maria Corredor.
Edicions de 1984. Barcelona, 2011.
294 pàgines / 19 euros

La dimensió utòpica dels hedonismes liberals del segle de la revolució industrial. La potencialitat dels hedonismes socialistes, comunistes, llibertaris i anarquistes. Contra la mitologia marxista que despatxa qualsevol altre pensament socialista al món de la utopia, Onfray recupera un socialisme que inaugura unes quantes fórmules modernes, de Flora Triatan a Bakunin. Cinquè volum de la *Contrahistòria de la filosofia*.